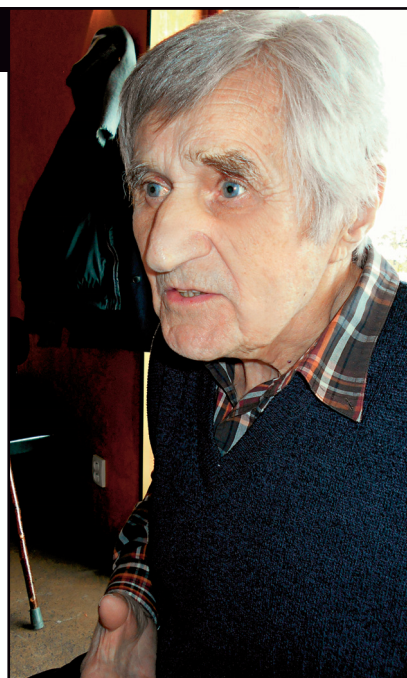

JOSEF L. :

Obrovské bolesti a samota. Taková je cena, kterou zaplatil třiaosmdesátiletý Josef za léčbu rakoviny prostaty. Nádor je sice pryč, ale podplukovník ve výslužbě má poškozená střeva a nepomáhá mu ani vývod. Přesto věří v lepší časy.

Číhala dvacet let

Medicína nejsou počty a přes veškeré pokroky v moderní léčbě i těch nejvážnějších nemocí se nedají výsledky vždy odhadnout dopředu. A ne každý příběh má šťastný konec. Takový je bohužel i pří-

s bolestmi a bezmocí je příkladem pro nás všechny.

Poctivě na kontroly

Před dvaceti lety podstoupil Josef operaci prostaty. Od té doby chodil poctivě dvakrát ročně na kontroly. Přesto se u něj po dvaceti letech na prostatě objevil nádor a lékařka rozhodla o hormonální léčbě a radioterapii. Tu ale Josef odmítal kvůli obavám o sexuální život. Už tak ho trápily zvětšená prsa, únava a silné pocení kvůli dávkám hormonů. „Musel jsem se třikrát za noc převlékat,“ říká Josef. Vydržel se takto léčit dlouhých pět let. Když se však nic radikálně neměnilo k lepšímu a cítil stále větší vyčerpání, rozhodl se zkusit jinou možnost. V té době totiž zjistil, že jeho zdravotní pojišťovna uzavřela smlouvu s Protonovým centrem v Praze, a rozhodl se této možnosti využít. „Manželka mě v tom kroku podporovala, nebylo co řešit. Byla to šance,“ říká Josef.

Ozařování

„Chtěl jsem vzít léčbu do svých rukou, mít nad vlastním zdravím

Vytáhl jsem si černého Petra. Nemůžu na pivo s kamarády, ani se ženou do divadla. Ale pořád věřím, že se to změní.

pad podplukovníka ve výslužbě Josefa L. Ve svých třiaosmdesáti letech má sice protonovými paprsky úspěšně vyléčenou rakovinu prostaty, ale terapie mu vážně poškodila střeva. Bývalý voják se teď každíčkový den doslova pere s bolestmi a nejrůznějšími zdravotními omezeními. Jiní by to nejspíš asi vzdali. Josef říká, že určitě zas bude lépe a že naděje umírá poslední. Svou vůlí žít a bojovat

Světle modrou stuhu jako symbol rakoviny prostaty už zná téměř každý Evropan. Jde o nejčastější mužský typ nádorů.